Nejsi (Lady) - Korn, Jiří

Nejsi,
do mých snů však tiše vcházíš.
Jako říjen,
denně vcházíš, skryta tou tmou
na můj práh.
Blouzním,
stokrát láskou ze hry vyškrtnut
a míjen,
stačí náhle, abych jen svou
ruku vztáh.

Něžná tkáň,
svit dívky, ženy půl, zášť, souhlas, všeho část.
Pleť tvá
je jen síť mých představ
odkud a kam chceš se vkrást.

Nejsi,
a tak nemáš patřit k těm,
co zítra zklamou.
Radši zavři knížku lží,
z té...
nechci číst.
Však přesto,
když tvá dlaň, jak pírko lehká
sáhne na mou,
už jsi tím, co zdá se jisté,
nejsem jist.

A tak já
zaspím rád koncert kosí.
Já vždy býval vděčný spáč.
A vím, co že mi přes noc polštář zrosí,
vím, je to jen déšť, ne tvůj pláč.

Nejsi.
Tvou tvář čas vráskou nezplení.
Druhé stárnou, ne, ty nemusíš se bát.
Co ti schází,
krom života, dám ti svůj rád,
pak se dál můžeš zdát,
tím, čím nejsi.